

kommende Tyr ret problematisk. Jeg vilde derfor beklage, om man skulde foretage dette Tilbageskridt, som det efter min Mening vilde være, hvis man vedtog Lovforslaget, og jeg vil haabe, at Rigsdagen maa fastholde Bestemmelsen, som den nu en Gang er fastsat. Jeg har ogsaa den Mening, at hvis Sagen kom til Erklæring indenfor de landøkonomiske Foreninger, vilde de indtage dette Standpunkt.

Jeg vil forudsætte, at dette Lovforslag kommer i Udvalg, ikke fordi det er vanskeligt at overskue, Lovforslaget er tværtimod let at overskue, men jeg ønsker, at det maa komme i Udvalg, fordi der bør gives Tid til Indhentning af de landøkonomiske Foreningers Erklæringer om deres Stilling til det foreliggende Spørgsmaal, vi bør høre vore Landboforeninger og vore Husmandsforeninger om denne Sag. Naar vi saa har hørt disse Foreninger, kan vi tage Stilling til Spørgsmaalet. Indtil videre vil jeg dog tro, at man ude i Foreningerne vilde betragte det som et Tilbageskridt, hvis man skulde tiltræde det Lovforslag, som her foreligger.

Det vil efter min Mening ogsaa paa anden Maade virke uheldigt. Jeg tror, det vil virke svækkende paa Fremgangen af vore Kontrolforeninger. Den Regel, vi har nu, virker ansprende for Kontrolforeningsbevægelsen, og det viser sig da ogsaa, at Kontrolforeningerne i de senere Aar har haft stor Fremgang. Af Kontrolforeninger i Jylland var der i 1912: 219, i 1913: 237, i 1914: 283, i 1915: 295. Det er en Stigning fra 1912, da vi fik denne Lov, til nu paa 34,7 pCt., og denne Udvikling synes jeg er god. Den vil yderligere fremmes, hvis vi fastholder Kravet om, at Tyre og Køer tilhørende Malkeracer ikke kan blive præmieret med Statens Penge, uden at man fremlægger Regnskab. Hvis man derimod vedtager den Bestemmelse, der her foreslaas, er jeg bange for, at det vil hemme denne Fremgang. Hvis man endelig vilde have, at Staten skulde yde noget mere til dette Formaal, end den gør nu, tror jeg, man burde vedtage at forøge Statstilskuddet til Kontrolforeningerne. Dette Tilskud er i Husdyrloven af 1912 fikseret til 120,000 Kr., og ingen enkelt Forening kan faa over 200 Kr. i Statstilskud, men Stigningen i Antallet af Kontrolforeninger har gjort, at det Tilskud, Kontrolforeningerne faar, er betydeligt under de 200 Kr. Hvis man altsaa vilde gøre noget mere for at fremme Husdyravlen og for at fremme Kontrolforeningsbevægelsen, vilde det maaske

være formaalstjenligt, om man forhøjede Tilskuddet til Kontrolforeningerne, enten saaledes, at de alle fik 200 Kr., eller saaledes, at den faste Sum, 120,000 Kr., noget forhøjedes. For øvrigt mener jeg, at Udgiften for den enkelte ved at være i en Kontrolforening er saa ringe, at det undrer mig, at ikke langt flere Landmænd, end Tilfældet er, gaar ind i en Kontrolforening. Jeg saa forleden paa, hvad min egen Udgift havde været i det sidste Aar, og den viste sig at være 1 Kr. 20 Øre pr. Ko, det er jo ikke værd at tale om. Naar Forholdet er, at den ene Kos Rentabilitet i et Aar meget let kan være 100 Kr. større end den andens, forekommer det mig, at det ikke er noget at tale om, at man skal ofre 1 Kr. 20 Øre eller op til 1 Kr. 50 Øre, hvad det nu bliver, for at faa sine Køer kontrolleret. Men muligvis hemmer det nok i enkelte Egne, at man skal ofre et saadant lille Beløb, og kunde man borttage denne Modstand ved at yde et lidt større Tilskud til Kontrolforeningerne, vil jeg langt hellere gaa den Vej, end at man skal til at pumpe Statskassen til Fordel for alle disse Fedekøer og andre, som man stiller op ude paa Dyrskuerne, og som maaske ikke kan give synderlig Mælk. Det vil jeg altsaa henstille til Overvejelse i det Udvalg, som jeg haaber maa blive nedsat, og saa vil jeg udtale det Haab, at inden man endeligt afgør Sagen her i Tinget, vil man indhente de landøkonomiske Foreningers Erklæringer om det foreliggende Spørgsmaal, det er det rette Forum for denne Sag.

Jacob Christensen: Det foreliggende Lovforslag ser tilsyneladende lille og beskedent ud, og der er ogsaa allerede udtalt — jeg tror af Landbrugsministeren —, at det ikke var noget stort Spørgsmaal, der her var Tale om. Det er i saa Fald gaaet med dette, som det ofte gaar med de smaa Spørgsmaal, at det er dem, der sætter Sindene mest i Bevægelse. Det har allerede vist sig, at dette Spørgsmaal næsten har fremkaldt Broderstrid — det tør jeg maaske dog ikke sige, for saa vidt som jeg kan se af Forslagsstillerne, at Brødrene endnu er enige, men partimæssigt set er der indre Strid angaaende dette Spørgsmaal, og det er muligt, at Diskussionen i Dag vil vise, at Striden har dybere Rødder, end man maaske straks antog.

Der er allerede af Indlederen givet en historisk Fremstilling af denne Sag, og